

השמש יוקדת.
אברהם פֶּכַר זָמַן.
קצת חלש, קצת עגף -

אך עכשיו, כֹּן כֹּן כֹּן...

בשעת צהרים, בצל עץ אלון, יושב אברהם ליד אהלו.
יושב וחושב ופתאום הוא מבחין
בשלושה אנשים שהולכים והולכים.

אברהם מתרגש.
הוא קופץ משמחה:
אורחים מתקרבים -
וזה יום חמסין חם.

“בואו!” קורא הוא בקול מצלצל,
“יש לי אהל ופעץ - ראו פמה צל!”